

Можна

Григорій Чубай

Можна вже певен час
Видимість усипе від смерті рятувати
Так мертве сонце дивиться у зелену воду
І слухає шелест її як свій

Але все що видиме мертве
І чим видиміше тим мертвіше
То що ж робити тоді як стане
Явою манливість всіх свічад

Ще можна вдати із себе заблуканого
Зкласти багаття споминів
І при ньому про все що довкола
Гадати як про заблукане

Та не вогонь прийде до диму
Як додому попіл до землі
Як додому прийде
Смерть до тебе

А ще можна до тих п'ятнадцяти жінок
Котрі щовечора прогулюються берегом
Довго довго кричати мамо
Але кожна з них про іншу думає
Жодна з них не озирнеться